

Publicerad 2013-02-20 23:43 av Carina Bendix

Till min älskade son David <3

Du föddes en solig novemberdag
Ingen var gladare och stoltare än jag

Så fort jag såg Dig
spreds en värme inom mig

Så liten och sårbar
Vad vacker Du var

Du förändrades sakta
Jag vägrade tro
att Du var sjuk,
men jag fick ingen ro

Jag såg att allt det Du lärt Dig försvann
Läste så mycket om Din sjukdom jag hann

Satt uppe på nätterna och tröstade Dig
Din oro och ångest plågade mig

Dina leksaker ställde Du upp i en rad
Om man flyttade på dom blev Du inte alls glad

Jag stekte Dina pannkakor varje morgon, varje dag
Dina rutiner och Din vilja blev vår vardag, blev vår lag

Du mådde inte bra
och inte heller jag

Sjukhuset blev mitt hem
fyra månader, nästan fem

Jag tvingades till slut lämna ifrån mig Dig
Hur svårt det än kändes var det nödvändigt för mig

Nu är Du stor, jobbar och mår bra
Jag tänker på Dig varenda dag

Din psykiska sjukdom bär Du med dig vart Du går
Den kallas autism och gör Din tillvaro oändligt svår

Men det finns något viktigt jag vill säga till Dig:

Din mamma kommer alltid att älska dig!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carina Bendix med Poeter.se id #43833 innehar upphovsrätten